
LEŽÁKOVINY

SPECIÁLNÍ ČÍSLO ŠKOLNÍCH NOVIN

WWW.ZSLEZAKU.CZ
ZÁKLADNÍ ŠKOLA HLINSKO, LEŽÁKŮ 1449, OKRES CHRUDIM

Masopust na Hlinecku

Po několik generací obyvatelé na Hlinecku udržují obyčej, při němž ožívají tradiční masky a rituály. Pro svoji jedinečnost byly v roce 2010 Vesnické masopustní obchůzky a masky na Hlinecku zapsány na Seznam světového nehmotného kulturního dědictví UNESCO.

Než vůbec může začít obchůzka, musí být povolení od starosty města. V Blatně masopustní obchůzky každoročně pořádají dobrovolní hasiči, kteří obcházejí celé Blatno v maskách. Každý rok mají stejnou trasu obchůzek. U každého domu se zastaví, zazpívají a popřejí hodně štěstí a zdraví. Na oplátku by měl mít majitel domu připravené koblihy, alkohol či drobné kapesné.

Tradiční masopustní masky na Hlinecku se dělí do dvou skupin: na Červené (pěkné) a Černé (škaredé) maškary. K Červené maškarě patří masky laufra, ženušky a čtveřice Turků. Černou maškaru tvoří postavy rasa s kobylou, Židů, kominíků a slaměných. V některých vesnicích se ještě navíc objevuje medvědář s medvědem. Ke slaměnému se váže pověra, že když si z něj hospodyně utrhla trochu slámy, tak ta rodina měla mít velkou úrodu. Dříve za masky chodili pouze muži, ale v dnešní době můžeme potkat i ženy nebo děti. Celý průvod končí porážením kobyly.

Masopust-Masky

Medvěd - nejtypičtější maskou s nejstarší tradicí je postava medvěda. Jeho převlek byl původně vytvořen ze slámy a sena, nyní se však používají více realistické masky. Medvědovi byl odedávna přisuzován magický vliv. Ve své moci měl nejen úrodu, ale i plodnost. V některých oblastech se traduje, že výškou svého skoku medvěd ovlivnil vzrůst obilí. Plodnost si zas ženy mohly zaručit tím, že si s medvědem zatančily.

Kobyła, šiml - kobyła dříve nechyběla v žádném masopustním průvodu. Často byla ztvárněná dvěma a více osobami. Dříve se tradovalo, že pokud při průvodu nikdo ze vsi kobyly nekoupí, bude ve vrcholné fázi masopustu poražena.

Žid - žid měl na sobě oblek z různých pruhů látek, kožešin, cetek a penízků. Na zádech si nosil pytel plný haraburdí. Na obličejí měl nasazenou masku s dlouhým červeným nosem a jeho ústa byla plna zkažených zubů. Žid chodil o holi a jeho postava představovala určitý falický symbol plodnosti.

Ženich s nevěstou - Dříve se o masopustu skutečně konaly svatby. Tradovalo se, že pokud je nevěsta počestná, tak do devíti měsíců porodí.

Laufer - prakticky vede celý masopustní průvod. Ještě předtím však žádá starostu o povolení. Původně mohl plnit roli Laufera pouze svobodný muž.

Turci - Většinou jdou v průvodu čtyři – dva jsou „modří“ a dva „červení“. V těchto maskách mohou chodit pouze svobodní mládenci, navíc ještě před vojnu. Před každým stavením zatancují „kolečko“ – to proto, aby se vyvedla úroda.

Kominík - Na sobě má klasické kominické oblečení, na zádech a zadnici ozdobené ciferníky. Ty označují začátek a konec masopustní veselice. Je známo, že kominíci nosí štěstí, ale přesto si na něj dávejte pozor. V ruce totiž drží černidlo, kterým maže tváře všem, kteří se k němu přitočí, a s některými se i honí. Ve staveních „vymetá komíny a pece“ – a nachází výslužku, kterou hospodyně nechají v troubě právě k tomuto účelu.

Slaměný - Tato maska patří k nejstarším účastníkům masopustního průvodu. Oblečen je ve vestě pletené ze slámy. Ze stejného materiálu je i vysoký klobouk. Honí přihlížející, snaží se je povalit na zem a začernit jim tváře černidlem. Tímto způsobem jim předává plodivé síly země. Ve stavení nechával klas obilí, aby tím zajistil dobrou úrodu.

Masopust ve světě

Bujaré masopustní veselí není jen doménou českých a moravských končin, ale má své pevné místo i v mnoha jiných zemích, včetně těch exotických. Třebaže od českých zvyků se zahraniční tradice výrazně liší, to hlavní zůstává stejné: na prvním místě je hudba, masky, tanec a jídlo.

Nositeli masopustního šílenství ve světě bývají karnevaly plné muziky, převleků a tance. Už samotný název pochází z latinského „carne vale”, tedy „sbohem maso”. A stejně jako v českých zemích jde o období před 40denním jarním půstem, kdy by se měli lidé dosyta najíst a pobavit. Největší důraz se přitom klade na závěrečné dny před Popeleční středou, kdy postní doba začíná.

Třebaže dnes už se původní smysl masopustu vytrácí, bujarost oslav rozhodně neztrácí na intenzitě. Ba naopak, někde jsou ještě barevnější a divočejší, než tomu bylo dřív. Vždyť kdo by neznal takový rozpustilý karneval v brazilském Rio de Janeiru!

Během pětidenního festivalu to v ulicích jihoamerické metropole vře a pulzuje horkou brazilskou krví. Stovky pestrobarevně oděných tanečnicků a spoře oděných latinoamerických krasavic projíždějí městem na alegorických vozech, až se v rytmu samby dovlíní až na pouliční jeviště Sambodromo, kde vypukne soutěž o nejlepší taneční skupinu. Vítězové se pak právem

pyšní po zbytek roku všeobecnému uznání a obdivu.

To na Starém kontinentu je bezpochyby nejslavnějším karnevalem ten v italských Benátkách, jehož počátky sahají až do 11. století. Oproti tomu brazilskému není sice tak okázalý, zato je opředěn tajemnou a romantickou atmosférou symbolizovanou tradičními maskami italské komedie. Zlé jazyky tvrdí, že se právě v jejich skrytu probouzejí mezi mnohými Benátčany jejich vrozené sklony k intrikám a kanadským žertíkům.

Slavnostní zahájení karnevalu v městě na laguně obstarává každoročně anděl – obvykle některá populární Italka, která se v přestrojení snese na laně k Dóžecímu paláci, kde se pozdraví s pánem města a jeho dvořany. Pak už může odstartovat bujarý rej bohatě zdobených kožených, skleněných nebo porcelánových masek, z nichž každý druh má svůj divadelní příběh. Populární je třeba Morový doktor, typická škraboška s dlouhým zobákem.

Není to jediné místo v Itálii, které na sebe během masopustu strhává pozornost. Jindy poklidné uličky severoitalského města Ivrea se na několik dní před postním obdobím promění v bitevní

pole. Jen místo šavlí nebo pušek se bojuje pomeranči. Do ulic se jich navezou tuny a účastníci bojů nikoho nešetří.

Dříve neškodná zábava mladých dívek, které na své vyvolené v průvodu házely z balkonů pomeranče, aby si jich všimli, se během let proměnila v řež mezi pomyslnou šlechtou, která na vozech projíždí městem, a prostým lidem v ulicích. Nikde jinde se v těchto dnech neprolije tolik pomerančové šťávy.

Za pestrými masopustními tradicemi nemusíme daleko, stačí se podívat do sousedního Německa. Nejpopulárnější a nejmohutnější karneval se odehrává v Kolíně nad Rýnem. Začíná čtvrtkem, který patří ženám a nejružnějším jejich vylomeninám.

Nejoblíbenější z rozpustilostí je ustříhování kravat kolemjdoucím mužům, kterým ale nezbyvá než se s ukráceným oděvem smířit. O růžovém pondělí pak vládu nad městem převezme karnevalový princ a

ulice zaplní tisíce tanečnicků na alegorických vozech, kteří do davu přihlížejících každý rok rozhází přes sto tun sladkostí.

Ostatně na jídlo, zejména hodně mastné a tučné, se nesmí o masopustu zapomínat. Například v Rusku jsou v těchto dnech populární bliny, obdoba českých palačinek, které se podávají s medem, smetanou, zavařeninami nebo klidně i kaviárem. Ve staré Francii byly oblíbené tučné koblížky beignets, které se s kolonizátory dostaly až do Karibiku, kde jsou populární dodnes, i když si je vylepšili o tamní rum. Na Sicílii si před půstem dopřávají plněné trubičky cannoli, zatímco v severských zemích to jsou masopustní, mandlovým krémem plněné kardamomové žemličky zalévané teplým mlékem.

Masopust na Ležákovce

Ve třídách na Ležákovce se během vyučování v lednu třídní učitelé se svými žáky věnovali tématu Masopust, což je tradiční folklórní zvyk na Hlinecku, který se zachoval téměř do současnosti. Všichni se seznámili se zvyky tohoto období a připomněli si názvy masek, které nesmějí chybět v masopustním průvodu.

Třída Mravenečků se v pondělí oblékla do modré barvy, celá třída náramně ladila. Tento den bylo vše modré, pastelky, křídly, dokonce i interaktivní tabule psala jen modře.

V hodinách výtvarné výchovy a pracovních činností zkrášlovali třídu karnevalovými škraboškami. Za pomoci zpěvu a hry na hudební nástroje vznikla masopustní atmosféra, která vykouzlila dobrou náladu a úsměvy na tvářích.

Masopustní veselí vyvrcholilo v úterý dne 13. února, kdy se dopoledne konalo tradiční Rozloučení s masopustem, kterého se každoročně účastní Základní školy a Gymnázium z Hlinska a okolí. Průvod masopustních masek vyrazil od Smetanky, aby rozveselil obyvatele, ale i klienty Domova seniorů Drachtinka. K této příležitosti si děti ve škole vyráběly masopustní barevné čepice, které byly velmi originální a všem se moc povedly. Na cestě hlineckými ulicemi děti doprovázela veselá hudba dechové kapely Mrákotinka. Zakončení barevného průvodu masek bylo v památkové rezervaci Betlém, kde byl masopust ukončen, a všichni byli odměněni sladkou odměnou – masopustní koblíhou od pořadatelů.

Oslava svátku svatého Patrika – Saint Patrick's day

Prameny ke studiu Patrikova života můžeme čerpat z jeho díla „Vyznání“ (Confessio). Patrik se narodil římsko-britským rodičům někdy na konci 4. století pravděpodobně na západním pobřeží britského ostrova. V mládí pak padl do irského zajetí a byl odvezen na ostrov do otroctví. Stal se z něho pasáček dobytka. Po dobu šestiletého otroctví došel Patrik k osvícení a svému majiteli uprchl zpět do Británie, kde se začal věnovat studiu křesťanství v různých kláštrech. Po studiu se vrátil zpět na irský ostrov, aby zde kázal, křtil a zakládal první křesťanské kláštery. Zemřel na irském ostrově, údajně právě 17. března. Význam jeho misijní činnosti je v podání křesťanství obyčejným lidem. Na jednoduchých přírovnáních z běžného života dokázal prostým lidem vysvětlit křesťanské nauky tak, že na konci jeho života bylo toto náboženství rozšířeno téměř po celém ostrově. Nejznámější Patrikovým podobenstvím je ukázka boží trojjedinosti na trojlístku (shamrock). Dodnes je trojlístek jedním ze státních irských znaků.

Dne 19. března se celá Ležákovka zazelenala, slavili jsme totiž Saint Patrick's day pod názvem „Za duhou je ukryt poklad“. Tento zelený svátek, oslava irského patrona, svatého Patrika všichni společně oslavili netradičními sportovními soutěžemi v tělocvičně Ležákovky.

Parlamentáci spolu s ostatními spolužáky z druhého stupně si připravili pro své malé kamarády zábavné sportovní dovádění. V úvodu si děti vyslechly krátké povídání o tomto svátku, který se slaví nejen v Irsku, ale i v jiných zemích. Pak už se přišlo na řadu soutěžení. Nechybělo přeskakování vody na kruhách, akrobatická chůze na lavičkách, prolézání švédskou bednou s hledáním zeleného trojlístku, symbolu svatého Patrika, překážková dráha na žebřinách se střelbou na branku, skákání v pytli, skok přes švihadlo a obruče a také velmi oblíbené přetahování provazu. Po sportovním zápolení následovalo kreativní zdobení duhy barevnými krepovými papíry. Všem se jejich duhy velmi povedly 😊. A co bylo odměnou pro malé soutěžící? Přece za duhou byl ukryt poklad pro každou třídu. Nebyl to pytlík zlatáčeků, ale sladká odměna v podobě bonbónů.

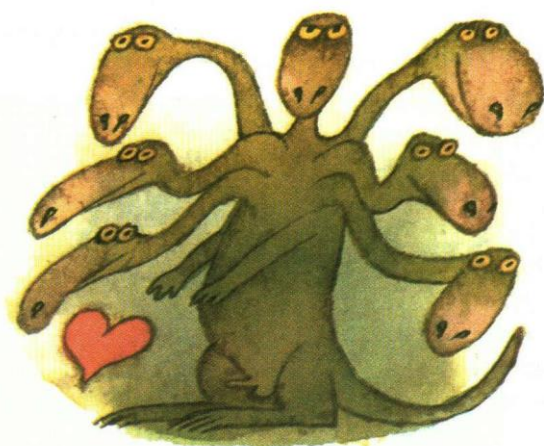

Dračí námluvy – vtipný komiks podle ukázky od Miloše Macourka

Sedmá hlava

Miloš Macourek
Sedmá hlava

Jaro je jaro, jaro je krásná věc, na jaře se myslí na lásku, myslí na ni pěnkava i jezevec, kdekdo má chuť na rozmnožování, je to příjemné, říká si pěnkava, je to užitečné, říká si jezevec, je to příjemné i užitečné, říká si sedmihlavý drak, a proč ne, proč by měl drak činit výjimku, je jaro a sedmihlavý drak myslí na zachování rodu jako každý jiný, nedaleko odtud žije mladá dračice, to by mohlo být ef ef, říkají si dračí hlavy mrkají na sebe, a tak seženou kytku a chystají se na námluvy, jenže sedmá hlava s tím zásadně nesouhlasí, chce zůstat svobodná, s dětmi je jenom kříž, říká, představte si ty problémy, až začne odmouvat a nosit domů pětky, a vůbec, svoboda je svoboda, ale šest hlav tu sedmou přesvědčuje, hele, neblbni, je to zákon přírody, kvůli tobě přece nevyměříme, sedmá hlava si však nedá říct, a tak si těch šest řekne, kašlem na ni, je nás většina, k čemu máme demokracii, a dají povel nohám, nohy vykročí a jde se, jenže sedmá hlava řekne stop, nejde se nikam, a drak stojí, ani se nehne, šest hlav si to samo sebou nedá líbit, a tak rozkaz střídá rozkaz, drak chvíli jde a chvíli stojí, dračice se opaluje na dece před slují, vidí draka, který se blíží, který chvíli jde a chvíli stojí, chová se trochu nenormálně, myslí si dračice, co když je to cvok, ale jinak se jí líbí, je pěkně urostlý, většina hlav má oduševnělý výraz a hezký úsměv, jenom jedna se tváří nepřístupně, ale to už šest hlav dračici sborově zdraví, ona s ruměncem na tvářích odpovídá, přijímá květiny a ptá se, co může nabídnout, ale než si to hlavy rozmyslí, řekne ta sedmá, nechte si to, nic nechceme, stejně jdeme domů, a hned dá povel, drak vykročí, ale šest hlav zoufale křičí, ne,

zůstaneme tady, takže se drak zase vrací, a dračice si myslí, takže on je to přece jenom blázen, no, nazdar, to bych to chytla, manželství s drakem, který neví, co chce, a tak se dračice normálně omluví, zaleze do sluje a už se neukáže, drak má tím pádem po námluvách, má po lásce a rozmnožování, jde domů a nadává, nadává své sedmé hlavě, ty hlavo skopová, víš, co jsi udělala, kvůli tobě vyhyne, říká a má pravdu, za pár let jsou draci jenom v pohádkách.

*Z knihy Lásky a dělové koule
s ilustrací Adolfa Borna*

Po přečtení ukázky Sedmá hlava od Miloše Macourka žáci třídy VII. A dostali za projektový úkol zpracovat tuto ukázku formou komiksu. O drakovi, který má sedm hlav a každá má svůj

vlastní názor na hledání dračí nevěsty, aby si drak mohl založit rodinu a nebyl na světě sám. Každý se svého úkolu velmi zajímavě a nápaditě zhostil a vypracoval svůj vlastní komiks.

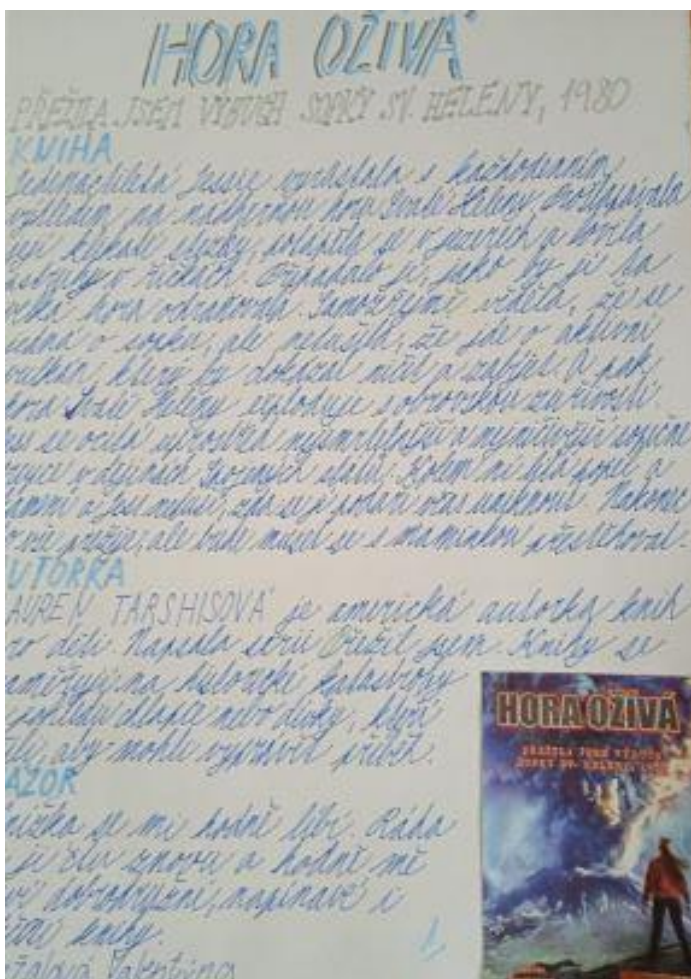

Březen – měsíc knihy

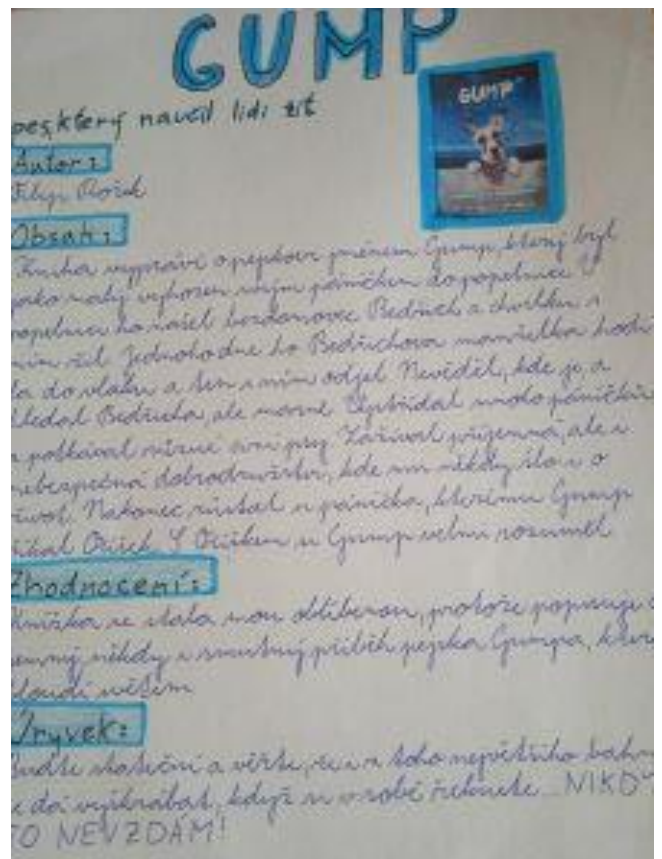
Březen je už od roku 1955 oslavou čtení, vyprávění a knížek. Čtení a poslouchání je totiž aktivitou, která nám pomáhá rozvíjet mnohem víc než slovní zásobu. Taky empatii, schopnosti porozumět druhým, a tím nakonec i sobě samému. Každý má svoji oblíbenou či úplně neoblíbenější knihu? Nebo jich máte dokonce více?

Čtení je příjemná záliba, která vás může doprovázet po celý život a kterou můžete sdílet se svými blízkými. Rodiče mají mnoho možností, jak číst svým dětem, jelikož knihy doprovázejí své čtenáře od dětského věku po seniorský.

Projektový den ve třídě VII. A vás může inspirovat svými tipy od několika známých osobností, spisovatelů. Jaká je jejich neoblíbenější kniha, ke které se rádi vrací a patří k pokladům v jejich knihovně.

k pokladům v jejich knihovně.

Ze života hmyzu – Den otevřených dveří na Ležákovce

Ve čtvrtek 4. dubna se na Ležákovce konal Den otevřených dveří. Návštěvníci se mohli na chvíli ocitnout ve „Světě hmyzu“, který byl plný dobrodružství a zábavy. Rodiče s dětmi se na okamžik ocitli v roli badatelů, přírodovědců, kteří objevovali a prozkoumávali za doprovodu hmyzích pohádkových bytostí celou školu, která v tento den představovala jeden velký hmyzí svět. Bylo pro ně připraveno šestnáct stanovišť se zábavnými úkoly a hrací karta, na níž se splněné úkoly zaznamenávaly. Trasa vedla napříč pavilony. V přízemí školy na děti čekaly hned tři úkoly. V učebně přípravné třídy si vyzkoušely prostorovou orientaci, zrakové vnímání a logické myšlení při přiřazování broučků ke svým stínům. Návštěvníci měli možnost nahlédnout i do učebny dílen a pokusit se pojmenovat nářadí, které používal ve svých pohádkách Ferda Mravenec. V tělocvičně si pak prověřili svoji zdatnost a obratnost při chůzi na lavičce poslepu, houpáním se na kruzích jako motýlek poletující ve větru, napodobováním blechy skákající v pytli a brouka hovnivála při válení své kuličky v podobě KIN – BALLU. Nechyběla zde ani střelba na cíl Nerf pistolí.

Směr putování zavedl děti s rodiči do pavilonu družiny, kde si mohli vyrobit krásné papírové čelenky s motivem berušky, mravenčka nebo včeličky. V pavilonu prvního stupně v učebně třetí třídy poté těmto hmyzím kamarádům děti hledaly na interaktivní tabuli jejich domečky, pomáhaly berušce najít ztracené puntíky a mohly si poslechnout kvákání žabiček. Badatelská trasa pokračovala dále přes učebnu první třídy, která nabídla dětem úkoly prověřující si své vědomosti v oblasti počtů. Jejich úkolem bylo každé berušce přiřadit správné číslo podle počtu teček na jejich krovkách. V učebnách druhých tříd poznávaly hmyzí kamarády, skládaly puzzle z jejich fotografií, obrázků a pomáhaly jim najít cestu do jejich domečků. Protože i hmyzí svět je plný pohádkových postaviček, v knihovně je děti podle obrázků poznávaly, pojmenovaly a přiřazovaly ke správným pohádkovým knihám. Poté doprovázely své hmyzí kamarády labyrintem, který je dovedl do svých domovů.

Následně návštěvníci vstoupili do pavilonu druhého stupně, který nabídl k prohlédnutí kmenové třídy a jazykovou učebnu s možností si vyzkoušet anglický jazyk. Zajímavou podívanou pro děti i dospělé byl předváděný pokus se statickou elektřinou pomocí Van de Graaffova generátoru v odborné pracovně fyziky a chemie. Směr trasy vedl přes hudebnu, kde nechyběl zpěv písní s hmyzí tematikou doprovázenou hrou na hudební nástroje. Kdo má rád hmyz, živočichy, zkameněliny a pozorování mikroskopem, mohl si prohlédnout krásné makety a exponáty vystavené v odborné pracovně přírodopisu. Zážitkem pro přítomné bylo také sledování programování malého robota v učebně informatiky. Posledním stanovištěm pavilonu druhého stupně byla odborná pracovna zeměpisu, kde si návštěvníci mohli prohlédnout různé druhy map.

Poté se „badatelské skupiny“ přibližovaly k cíli. Před cílovou rovinkou bylo možné navštívit výstavu výtvarných prací družiny s názvem „Vodní svět“ a po náročné cestě hmyzím světem se občerstvit v naší kuchyňce, která nabízela několik cukrářských výrobků a nealkoholických nápojů.

Pak už nezbývalo nic jiného, nežli dojít do cíle. Na děti zde čekala odměna za splnění úkoly ve formě sladkosti, odznáčku školy, zaslouženého diplomu a zápichu s motivem motýlka, květiny a srdíčka.

Kam se školní výlet?

Punkevní jeskyně a propast Macocha

Punkevní jeskyně

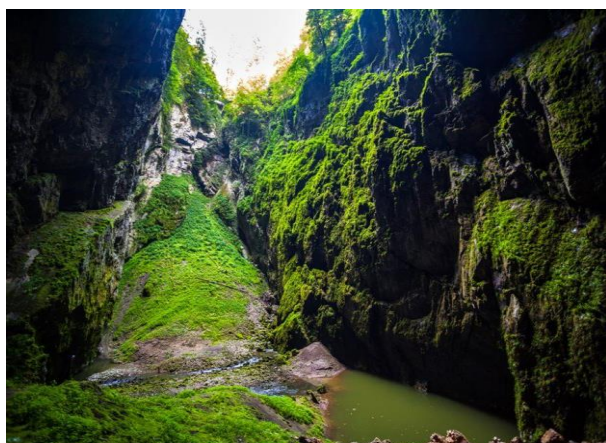
Punkevní jeskyně jsou nejvyhledávanější jeskyní Moravského krasu – leží dva kilometry od Skalního mlýna a jsou přístupné vchodem ve stěně krasového kaňonu Pustý žleb. Jsou součástí nejdelšího jeskynního systému v České republice – Amatérské jeskyně, kde délka dosud známých chodeb přesahuje 30 km.

Macocha

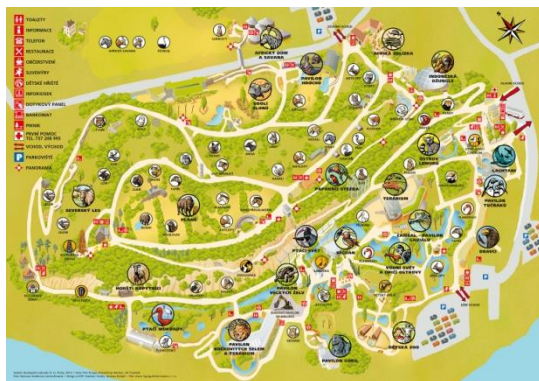
Přibližně hodinová prohlídka vás provede mohutnými dómy a chodbami s krápníkovou výzdobou na dno propasti Macocha a pokračuje projíždkou na motorových člunech po vodách podzemní říčky Punkvy. Od roku 2014 je zde také otevřena plně bezbariérová trasa podzemím, až na dno propasti Macochy.

Propast Macocha je nejznámější propast v oblasti Moravského krasu a součást komplexu Punkevních jeskyní. Jedná se také o největší propast svého druhu ve střední Evropě. Hloubka suché části propasti je 138,4 m,^[1] na jejím dně se nachází Horní (hloubka 11 m) a Dolní macošské jezírko (hloubka min. 50 m). Propast se nachází v katastrálním území obce Vilémovice. Svou nechvalně známou reputaci propast vděčí abnormálnímu počtu sebevražd, které se zde odehrávají. Místo je vyhledáváno sebevrahy a za posledních 20 let zde svůj život ukončilo již 29 lidí.

Zoo Praha

Zoologická zahrada hlavního města Prahy se nachází v krásném, členitém terénu Trojské kotliny. Otevřeno má denně včetně víkendů a svátků od 9 hodin. Najdeme zde 15 pavilonů, 150 expozic, 4 restaurace, 10 občerstvení, lanovou dráhu, vláček i další atrakce pro děti i dospělé. Pražská zoologická zahrada leží v kopcovité a lesnaté Troji. V roce 2018 největší cestovatelský server TripAdvisor zveřejnil žebříček nejoblíbenějších zoologických zahrad světa, který vznikl hodnocením miliónů jeho uživatelů. Pražská zoo se v něm umístila na 5. místě, což potvrdilo její celosvětovou popularitu. Časopis Forbes ji už v roce 2008 ohodnotil jako 7. nejlepší zoo na světě. Zoo Praha se rozkládá na 60 hektarech, z nichž 50 hektarů tvoří expozice zvířat. Zoologická zahrada byla poprvé otevřena v roce 1931 s 200 zvířaty. V současné době se může pochlubit s 670 druhy a téměř s 5 tisíci jedinci. V nedávné době tu přibyly pavilony Indonéská džungle, kde se chovají varani komodští, expozice lachtanů, Opičí ostrov, stejně jako nesmírně oblíbené gorily. Pražská zoo je slavná také svým úspěšným chovem koní Převalského. Největší expozicí v Zoo Praha je Údolí slonů. Výběhy o rozloze 7,5 tisíce metrů čtverečních tvoří pro slony indické výborné prostředí. Sloni mají ve výbězích k dispozici koupací jezera, písčité, hlinité i zatravněné terény.

Hrad a zámek Dolní Kounice

. Gotický hrad patří k nejstarším v České republice. Postavili ho na obranu slavného kláštera, který leží na jeho úpatí, a také na ochranu přechodu obchodní stezky přes řeku Jihlavu. Později ho přestavěli na zámecké sídlo, i tak mu zůstaly prvky opevnění. Zchátralý zámek v restituci vrátili do soukromých rukou a od té doby kvete. Však si ho také lidé rádi volí jako místo romantických svateb. Areál si můžete prohlédnout s průvodcem. Už na začátku prohlídky vás upoutá krásná hřebínková klenba u vstupu do hlavního paláce. Budete mít možnost zhlédnout tři hradní brány, bývalé vodní příkopy a mosty, které dříve byly padací. Vaši pozornost upoutá gotický systém hradeb i věží, který se zachoval až do současnosti. Prohlídkový okruh je v hlavním paláci. Prohlédnete si Zelenou komnatu, v níž se mladí panoši připravovali na rytířský stav. Uvidíte částečně dochované zámecké střílny. Nahlédnete do původní černé kuchyně a hodovního sálu. Unikátem je točité samonosné pískovcové schodiště. Můžete se také podívat z bývalé knihovny na Dolní Kounice. Je to krásný výhled.

Údolí řeky Doubravy

Řeka Doubrava pramenící v oblasti Ranského Babylonu patří k čistým řekám, což dosvědčuje výskyt vzácných druhů rostlin i živočichů, např. racků. Po celém svém toku vytvořila kamenné řečiště, plné skalních věží a obřích hrnců, s vodopádem a kamenným mořem. Nad údolím se nachází vyhlídka Sokolohrady, poblíž najdeme zbytky původního hradu Sokolov ze 13. století. Na protějším svahu přes řeku skalní věž "Čertův stolek" s vyhlídkou. Údolím prochází Naučná stezka Údolím Doubravy, která je dlouhá 4,5 km. Začíná u Horního mlýna u Chotěboře a končí v obci Bílek. Vede v úzkém lesnatém údolí kaňonovitěho rázu vytvořeném řekou Doubravou. Na 11 zastavení seznamuje s romantickými místy, nalezišti chráněných rostlin a živočichů. Nejzajímavější a také nejdivočejší částí údolí je bezesporu skalnatý kaňon - Koryto a mohutné přeje - Velký vodopád. Zdejší skalní útvary jsou také oblíbeným cílem horolezců.

Přírodní rezervace Údolí Doubravy je nejcennějším územím jižní části Chráněné krajinné oblasti Železných hor. Úzký, strmý kaňon řeky Doubravy je však neméně krásné, romantické a tajuplné místo.

Přírodní rezervace Údolí Doubravy byla vyhlášena v roce 1986. Zaujímá rozlohu 92,1 ha Chráněné krajinné oblasti Železné hory.

I v zimě stojí tiché údolí ležící v Železných horách za procházku. Zasněžené stromy a zamrzlá Doubrava dodávají krajině snivý nádech. Nejkrásnějším místem kaňonu je Koryto, místo mezi 15 m vysokými skalami, kde se tvoří

nádherné ledopády-stovky dlouhých rampouchů.

